Figur 1. Fällfångsterna bedrevs med egenhändigt designade trattfällor betade med mycket attraktiva feromonbeten för raggbock (påse på fällan uppe till vänster). Raggbockarna fångades levande och fällorna tömdes med täta intervall. Alla individer märktes med unika markeringar med olika färger och prickmönster och släpptes en bit från fällan. Återfångster kunde skiljas från nyfångster, och på lokaler med hela system av många fällor kunde systematisk fångst-återfångst bedrivas för att beräkna absoluta populationsstorlekar. Nederst syns en fälla uppsatt med armeringsjärn som stöd på en ganska typisk fångstplats på en avverkningsyta med glesa, återstående tallar.

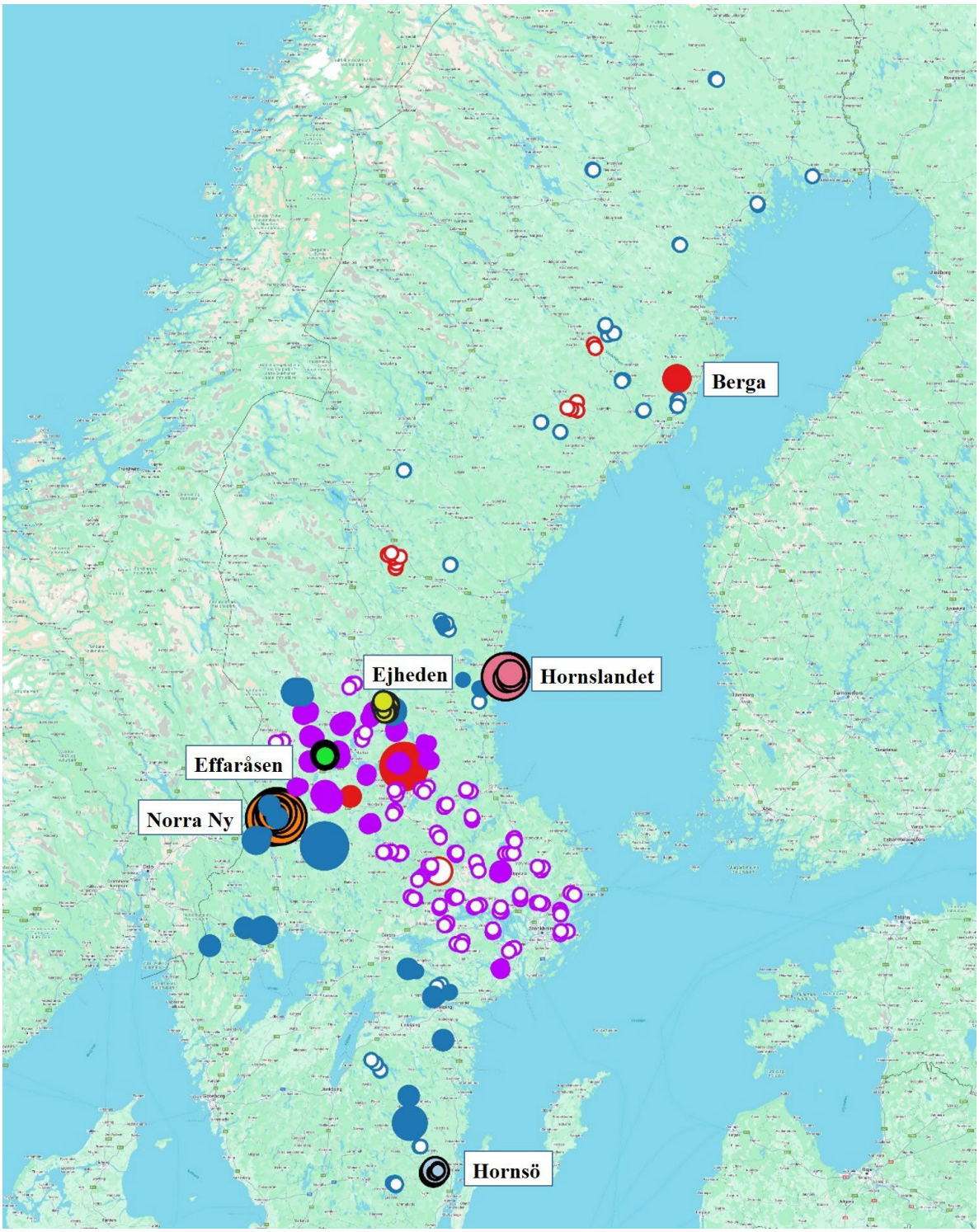

Figur 2. Översikt över alla fällfångster i det nuvarande projektet, samt i ett tidigare område vid Norra Ny i Värmland. Ringar med vit fyllning representerar tomma fällor, medan fyllda punkter motsvarar fällor med fångster och med storleken ungefärligt proportionerlig mot antalet fångade individer per fälla (1-62). Lila färg representerar systematiska fällfångster från Dalarna till Uppland och Södermanland. Mörkgrön färg representerar riktade fällfångster över hela Sverige från tidigare rapporterade platser från Artportalen. Röd färg representerar fällfångster från åtgärdsområden med skapade tallvedsresurser, samt flera fällplatser på Hälleskogsbrännan (större röd cirkel) i Västmanland som var platsen för en stor skogsbrand. Övriga färger representerar platser med systematiska fällsystem.

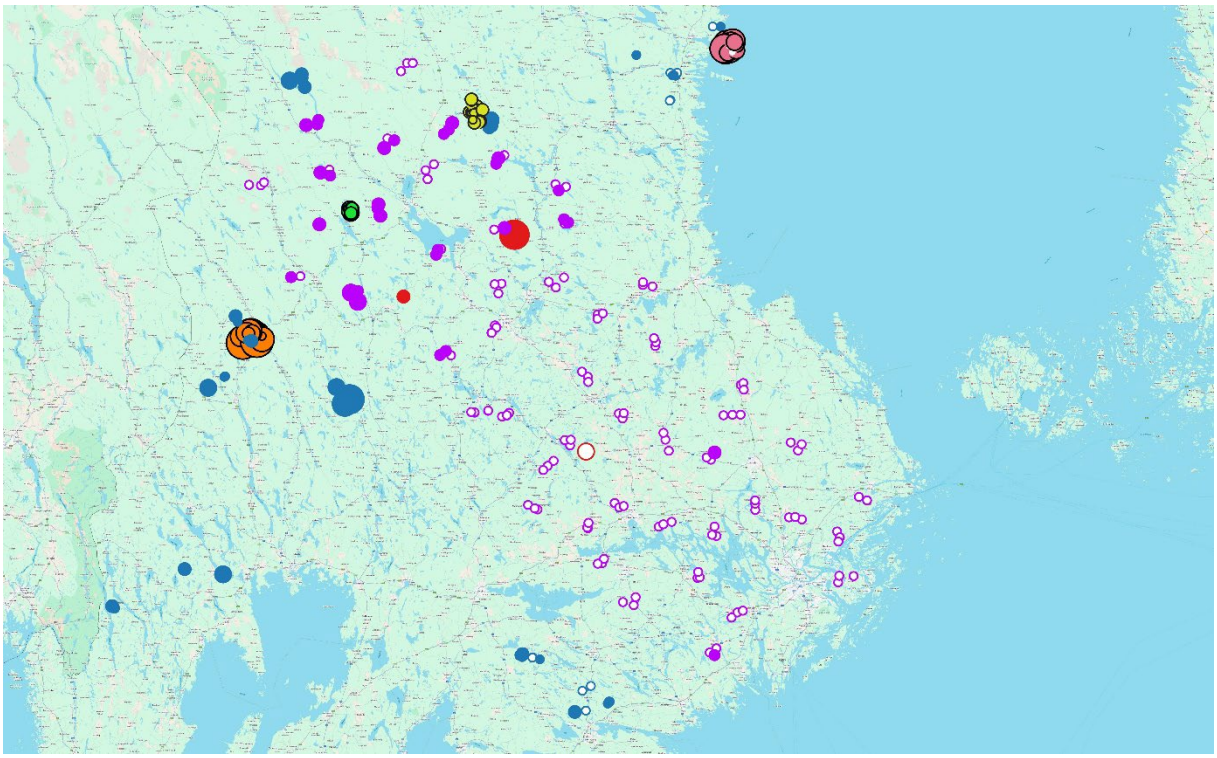

Figur 3. Översikt över fällfångsterna kring de systematiska regionala fällfångstplatserna från NV i Dalarna ned till Uppland och Södermanland i SO (lila färg). Ringar med vit fyllning representerar tomma fällor, medan fyllda punkter motsvarar fällor med fångster och med storleken ungefärligt proportionerlig mot antalet fångade individer per fälla. Mörkgrön färg representerar riktade fällfångster över hela Sverige från tidigare rapporterade platser från Artportalen. Röd färg representerar fällfångster från åtgärdsområden med skapade tallvedsresurser, samt flera fällplatser på Hälleskogsbrännan (större röd cirkel) i Västmanland som var platsen för en stor skogsbrand.

Flera parallella fällserier indikerar generellt många och talrika populationer i västra Dalarna och Värmland, medan det är mycket glest mellan förekomsterna längre österut och ned mot Mälardalen.

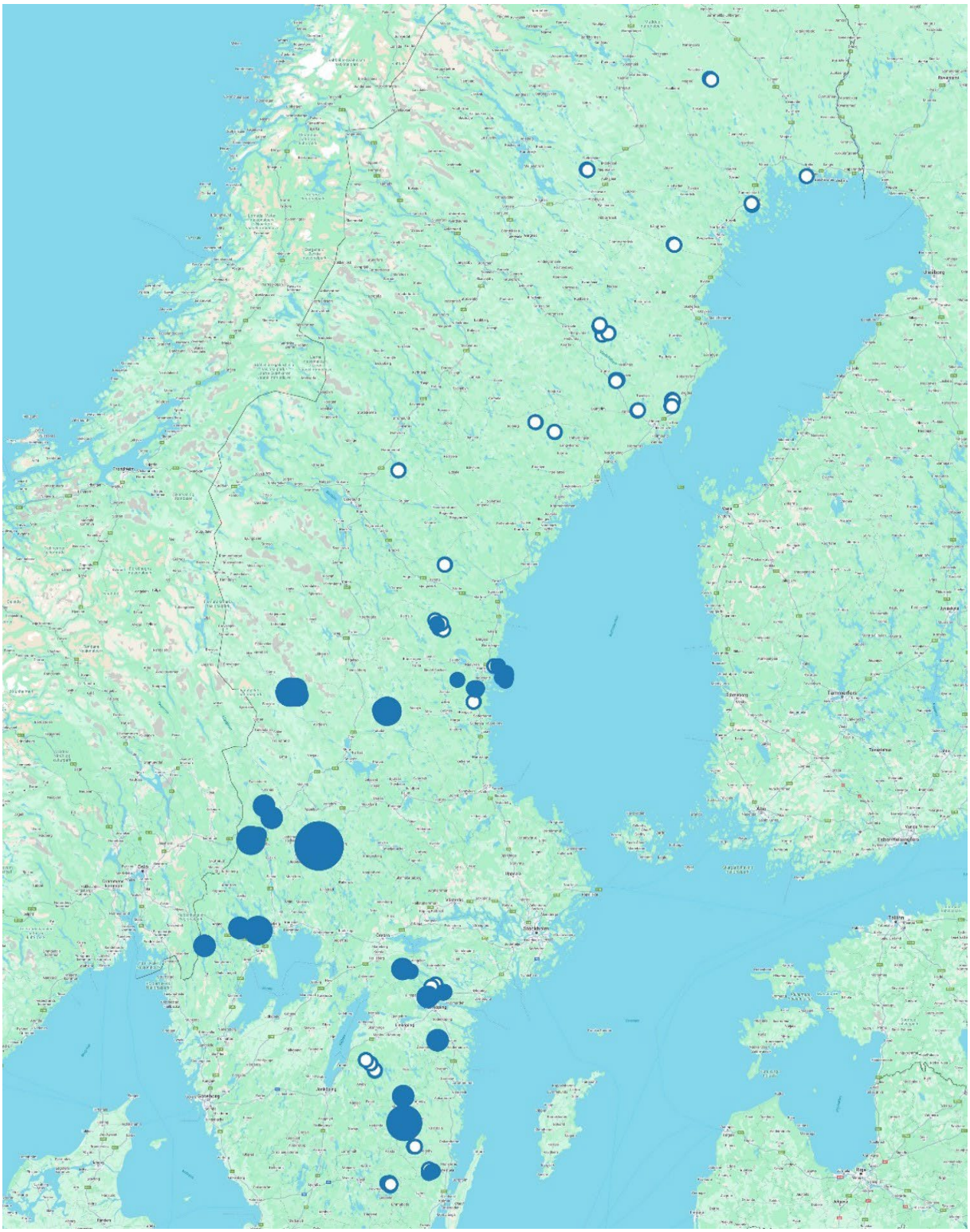

Figur 4. Översikt över fällfångster av raggbock på platser som har valts ut från tidigare fynd från Artportalen, för att få underlag till genetiska prover från hela Sverige. Avsikten har också varit att studera om populationerna fortfarande finns kvar, och att jämföra abundansen i olika raggbockspopulationer från olika miljöer. Notera att ingen population norr om Sundsvall har återfunnits i denna serie fällfångster.

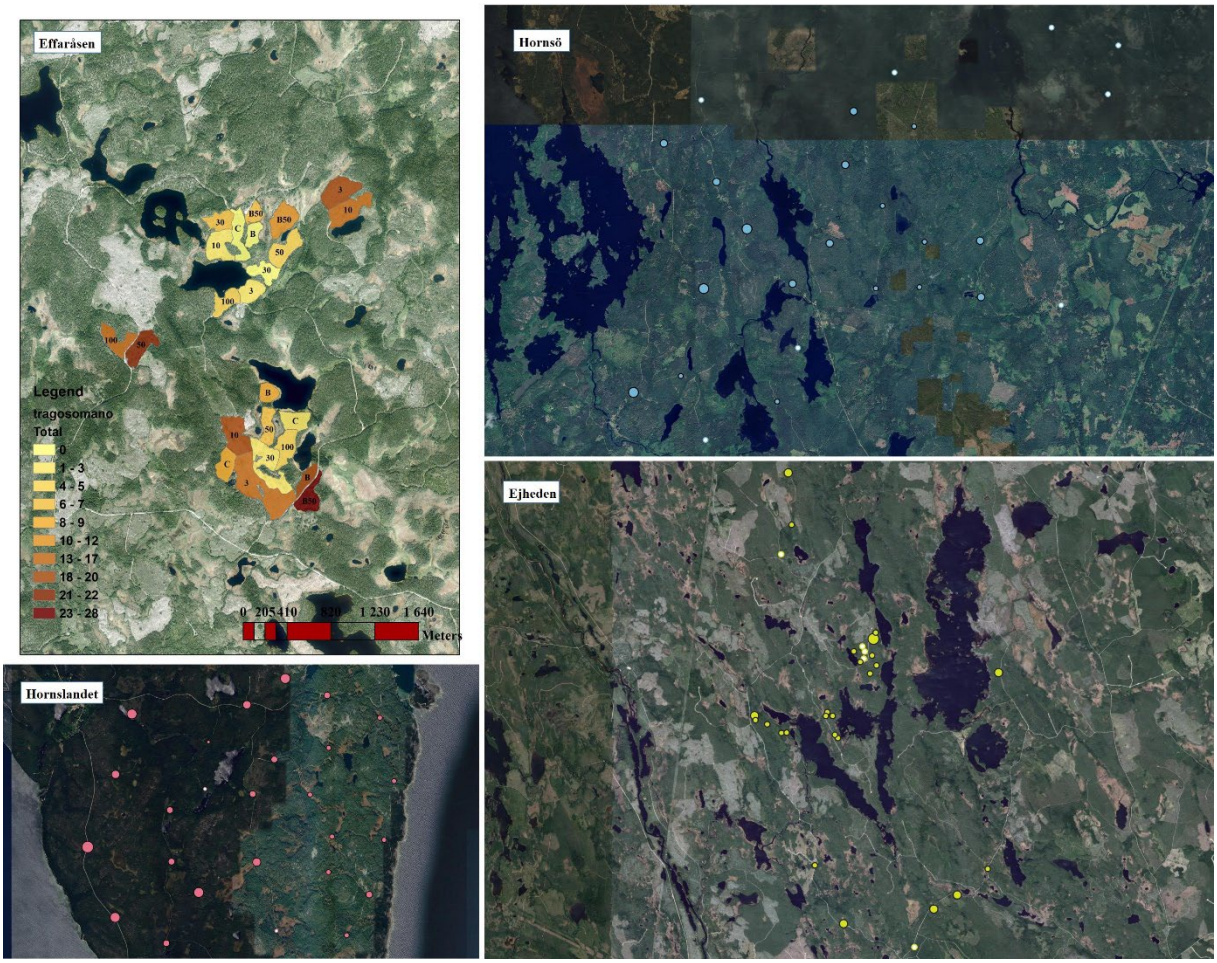

Figur 5. Organiserade fällsystem för att studera den lokala fördelningen av raggbockar i relation till omgivningarna, och uppskattning av total populationsstorlek i området genom fångst-återfångst. Skalorna är inte överensstämmande mellan bilderna. På Effaråsen (överst till vänster) visas antalet fångade raggbockar i olika behandlingsytor med olika mängder och typer (bränd/obränd) av kvarlämnad tallved. På de övriga tre platserna motsvarar punkterna antingen en tom fälla (vit fyllning) eller med storleken ungefärligt proportionell mot antalet fångade individer per fälla (1-32 st)

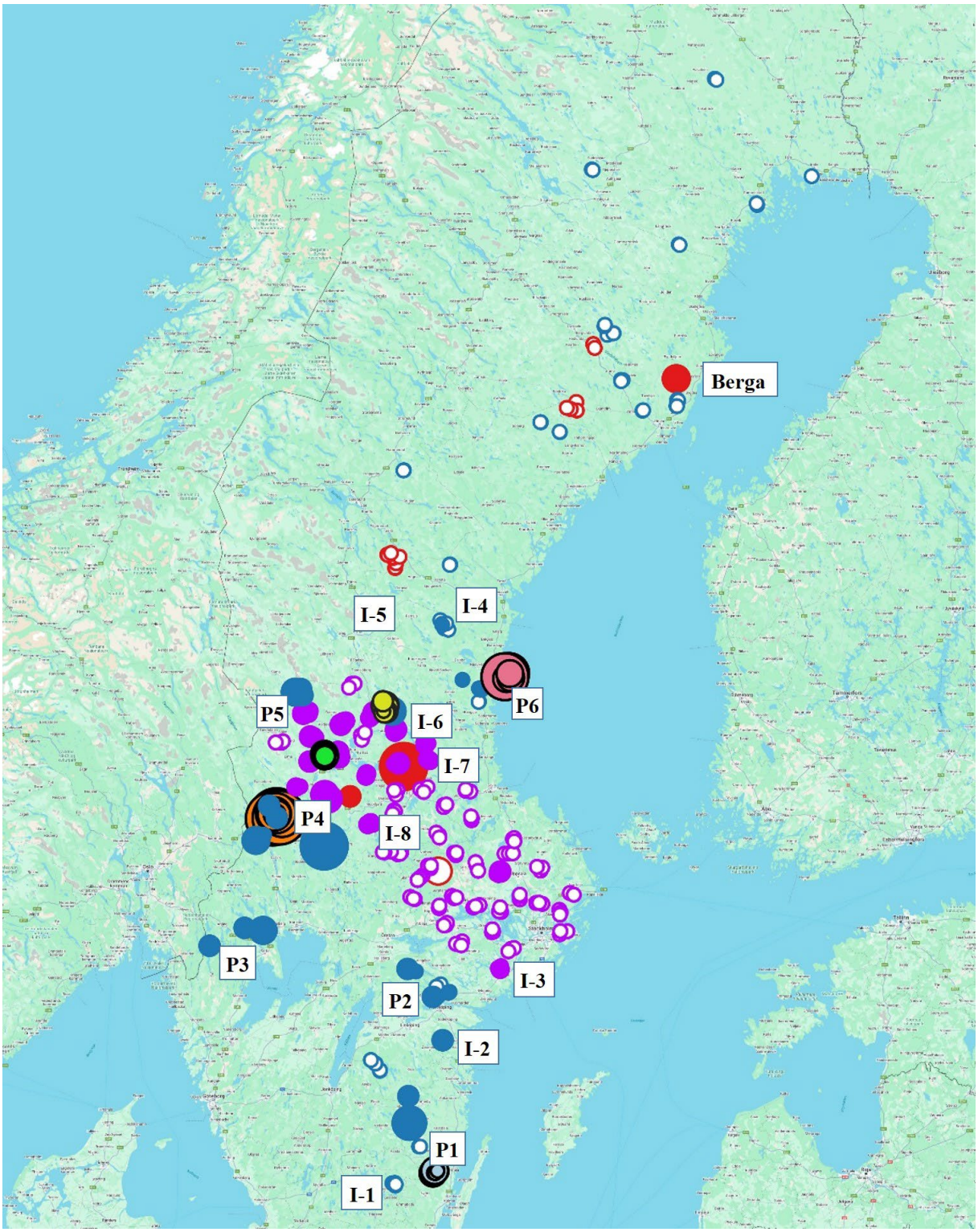

Figur 6. Etiketter som visar varifrån individer har samlats från olika populationer för genetiska studier. I en första insamling vars individer har RAD-sekvenserats har ett begränsat antal individer (27 st) från olika populationer genomgått en preliminär genetisk analys för att leta polymorfiska loci och jämföra strukturella genetiska skillnader mellan dessa individer. I en andra insamling har individer samlats in från Berga, som representerar den enda kända populationen i norr bland våra fångstplatser, samt ytterligare individer från platser i södra och mellersta Sverige. När de återstående/ proverna från denna andra insamling har extraherats och sekvenserats kommer hela materialet att analyseras gemensamt.

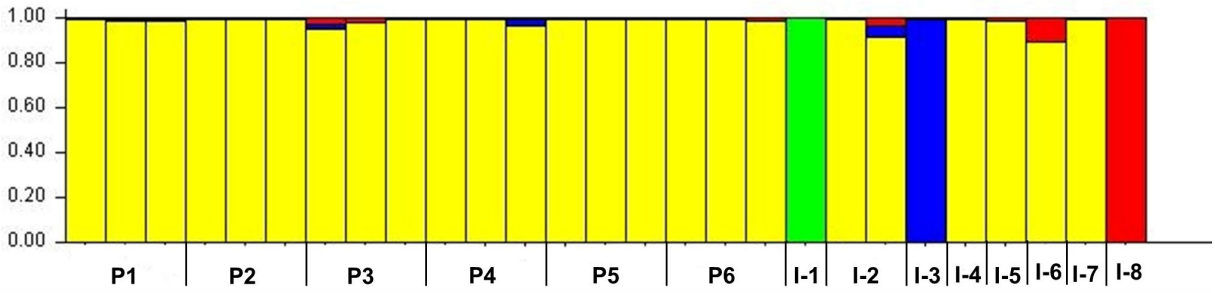

Figur 7. Preliminär STRUCTURE-analys av RAD-seq sekvenser från 27 raggbocksinvidider (staplar) från populationer markerade på kartan i figur 6. Denna preliminära analys identifierar fyra olika genetiska subpopulationer bland de olika individerna, markerade med olika färger. Individer från större och mer centrala populationer uppvisar liten differentiering från varandra på denna nivå och klassas huvudsakligen som en enda genetisk population (gul). Några individer från små och/eller mer isolerade populationer klassas i huvudsak som andra genetiska subpopulationer, representerade av andra färger.